

Sygn. akt II K 1297/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Artur Pokojński

przy udziale Prokuratora Joanny Reluga

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2017 roku w Gdańsku sprawy

R. Ł. (1), urodzonego (...) w G.,

syna J. i T. z domu W.

o wydanie wyroku łącznego, skazanego prawomocnymi wyrokami:

1 1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 16 grudnia 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 749/08** za ciąg przestępstw z art. 222 § 1 k. k. popełnionych w dniu 3 sierpnia 2008 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za ciąg przestępstw z art. 226 § 1 k. k. popełnionych w dniu 3 sierpnia 2008 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda; postanowieniem z dnia 20 marca 2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; kara grzywny została wykonana w całości, wskutek czego na podstawie art. 71 § 2 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) kara pozbawienia wolności uległa skróceniu o 78 dni;

2 2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 7 lipca 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 153/07** za przestępstwo z art. 190 § 1 k. k. popełnione w dniu 6 października 2006 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda; postanowieniem z dnia 18 czerwca 2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; kara grzywny została wykonana w całości wskutek zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 7 października 2006 r. do dnia 25 listopada 2006 r.;

3 3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 793/10** za przestępstwo z art. 222 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 29 marca 2010 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 224 § 2 k. k. w zb. z art. 226 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 29 marca 2010 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeka

I. przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, na podstawie art. 85 k. k. i art. 86 § 1 k. k. i art. 91 § 2 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 16 grudnia 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 749/08** oraz Sądu Rejonowego

Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 7 lipca 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 153/07** i jako karę łączną wymierza skazanemu R. Ł. (1) karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w punkcie I. wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VIII K 749/08 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 9 marca 2017 r. do dnia 22 maja 2017 r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie dotyczącym wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygnaturze akt II K 793/10;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami) oraz § 11 ust. 5, § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. S. 531,36 kwotę złotych tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VI. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 1297/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

R. Ł. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 16 grudnia 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 749/08** za ciąg przestępstw z art. 222 § 1 k. k. popełnionych w dniu 3 sierpnia 2008 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz za ciąg przestępstw z art. 226 § 1 k. k. popełnionych w dniu 3 sierpnia 2008 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączone i orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 30 złotych każda; postanowieniem z dnia 20 marca 2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; kara grzywny została wykonana w całości, wskutek czego na podstawie art. 71 § 2 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) kara pozbawienia wolności uległa skróceniu o 78 dni.

Dowód: odpis wyroku w sprawie VIII K 749/08 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 21 – 23; - dane o karalności - k. 13 – 16, 69 – 72, 115 – 118; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 164 - 169

R. Ł. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 7 lipca 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 153/07** za przestępstwo z art. 190 § 1 k. k. popełnione w dniu 6 października 2006 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda; postanowieniem z dnia 18 czerwca 2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; kara grzywny została wykonana w całości wskutek zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 7 października 2006 r. do dnia 25 listopada 2006 r.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 153/07 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 29 - 30 ; dane o karalności – k. 13 – 16, 69 – 72, 115 – 118; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 164 - 169

R. Ł. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 793/10** za przestępstwo z art. 222 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 29

marca 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 224 § 2 k. k. w zb. z art. 226 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 29 marca 2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączone i orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 793/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 26 – 27; odpis wyroku w sprawie V Ka 344/12 SO w Gdańsku – k. 28; dane o karalności – k. 13 – 16, 69 – 72, 115 – 118; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 164 - 169

Z opinii o skazanym z zakładu karnego W. w L. (gdzie przebywał oczekując na wydanie do Polski na podstawie (...)) wynika, że w trakcie jego pobytu w tej jednostce nie było żadnych problemów z jego zachowaniem, słuchał poleceń pracowników, stosował procedury, nie miał konfliktów z innymi więźniami. Skazany pracował w więziennych zakładach tekstylnych, gdzie zyskał pozytywną opinię jako osoba zaangażowana w pracę.

Dowód: opinia o skazanym wraz z tłumaczeniem – k. 51 – 52

Skazany R. Ł. (1) był uprzednio dziesięciokrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 13 – 16, 69 – 72, 115 – 118

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości, co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

Wniosek o wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego R. Ł. (1) zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – zgodnie z dyspozycją art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw – zastosował przepisy o karze łącznej w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., albowiem wszystkie wyroki skazujące wobec R. Ł. zapadły i uprawomocniły się przed dniem 1 lipca 2015 roku.

Należy wskazać, że podstawę do orzeczenia kary łącznej w ramach wyroku łącznego określają przepisy art. 85 k. k. w zw. z art. 569 § 1 k. p. k. Zgodnie z dyrektywą wyrażoną w tych przepisach sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju.

Sąd dokonując analizy treści wyroków zapadłych w stosunku do skazanego pod kątem zastosowania przepisów dotyczących łączenia kar, tj. art. 85 k. k., art. 86 § 1 k. k. do których odsyła przepis art. 569 § 1 k. p. k., uznał że w stosunku do skazanego R. Ł. (1) zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: VIII K 749/08 i II K 153/07 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku.

Kolejną kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

R. Ł. (1) skazany został na kary pozbawienia wolności, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu.

W związku z tym, w punkcie I. sentencji wyroku łącznego przy zastosowaniu art. 91 § 2 k. k. w oparciu o art. 85 k. k. , art. 86 § 1 k. k. Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach: VIII K 749/08 i II K 153/07 G. – P. w G. i jako karę łączną wymierzył R. Ł. (1) karę 1 roku i 2 dwóch miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego (art. 222 § 1 k. k., art. 226 § 1 k. k.) oraz przeciwko wolności (art. 190 § 1 k. k.) oraz zostały popełnione na przestrzeni długiego, prawie dwuletniego okresu czasu (tj. od 6 października 2006 r. do 3 sierpnia 2008 r.), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych zasady kumulacji.

Nie ulega także wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego zasady kumulacji kar. R. Ł. (1) był już dziesięciokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względnie oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popelnienie kilku przestępstw” (II AKA 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popelnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że zachodzą podstawy do częściowego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych, a częściowego zastosowania zasady kumulacji kar jednostkowych – przy czym, w ocenie Sądu, prymat tutaj należy jednak dać zasadzie kumulacji. Należy bowiem mieć na uwadze, że R. Ł. (1) wielokrotnie popelniał przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność, uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia w skazanym poczucia bezkarności. Sąd miał na uwadze także treść pozytywnej opinii o skazanym z zakładu karnego w Wielkiej Brytanii.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu. Odnośnie kar grzywny orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach VIII K 749/08 i II K 153/07 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku wskazać należy, że nie podlegały one połączeniu, albowiem zostały już wykonane w całości.

Na podstawie art. 572 k. p. k. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie, tj. w odniesieniu do wyroku wydanego w sprawie II K 793/10 G. – P. w G..

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej odpowiedni okres rzeczywistego pozbawienia wolności (vide: k. 203).

Sąd orzekł ponadto w przedmiocie kosztów obrony z urzędu oraz zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że wobec faktu, iż odbywa on aktualnie karę pozbawienia wolności, nie jest w stanie ich ponieść.